

Sygn. akt V Pa 20/19 (VPz 5/19)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2020 r.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Marczyńska

Sędziowie: SSO Urszula Sipińska-Sęk, SSR del. Marcin Wojciechowski

Protokolant: st. sekretarz sądowy Karolina Rudecka

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2020 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa H. C.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. Oddział w W. (...), Zakład (...) w Ł.

o nagrodę jubileuszową

na skutek zażalenia powoda H. C. i apelacji pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. Oddział w W. (...), Zakład (...) w Ł. od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia

11 stycznia 2019 r. sygn. akt IV P 82/18

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punktach 1,2 i 4 i oddala powództwo;**
- 2. oddala zażalenie powoda;**
- 3. nie obciąża powoda H. C. kosztami procesu za obie instancje.**

SSO Urszula Sipińska-Sęk SSO Magdalena Marczyńska SSR del. Marcin Wojciechowski

Sygn. akt V Pa 20/19

V Pz 5/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 września 2018 powód H. C. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. Oddział w W. Usługi Zakład (...) w Ł. kwoty 10.045,00 PLN odsetkami od 22 września 2015 oraz kosztów procesu.

Strona pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 11 stycznia 2019 roku w sprawie IV P 82/18 uwzględnił roszczenie powoda zasądzając kwotę 10.045,00 PLN od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. Oddział w W. Usługi Zakład (...) w Ł. kwotę 10.045,00 PLN oraz zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.800,00

PLN. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo. Nadto Sąd Rejonowy nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 3.285,00 PLN.

Podstawę zaskarżonego wyroku stanowią następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

W sprawie jest niesporne, że powód w 2015r. kończył 45 lat pracy na (...). Z końcem tego roku rozwiązał stosunek pracy.

W roku 2013 w pozwanej spółce został zawarty nowy zakładowy układ zbiorowy pracy. Rozdział IV zuzp normuje zasady wynagradzania pracowników i inne świadczenia. §12 zuzp stanowi, że podstawą systemu wynagradzania jest Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowień, stanowiąca załącznik nr 1 do układu oraz Tabela stawek wynagrodzeń zasadniczych stanowiąca załącznik nr 2 do układu. § 14 zuzp ma brzmienie następujące :

Ust.1.pracownikowi przysługuje za wykonana pracę miesięczne wynagrodzenie zasadnicze, wynikające z jego grupy zaszeregowania i stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, odpowiadającej tej grupie oraz inne składniki wynagrodzenia, określone w układzie.

Ust.2.zaszeregowanie pracownika do odpowiedniej grupy wynagrodzenia zasadniczego ustala się zgodnie z tabelą stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowień pracowników, stanowiącej załącznik nr 1 do układu.

Ust.3.do wynagrodzenia zasadniczego ustalonego zgodnie z ust. 1 i 2 wlicza się także dodatek za staż pracy, o którym mowa w §15 pkt 2 oraz premie regulaminowe. Dopiero po takim wyliczeniu , ustala się wysokość pozostałych składników wynagrodzenia określonych w układzie”.

Załącznik nr 9 do zuzp to „Nagrody jubileuszowe”. Punkt 3 załącznika stanowi, że podstawę wymiaru nagrody dla pracowników, pozostających w stosunku pracy ze spółką przed wejściem w życie niniejszego układu, stanowi przez okres 4 lat liczonych od dnia wejścia w życie niniejszego układu wynagrodzenie zasadnicze ustalone zgodnie z §14 ust. 1 i 2. To unormowanie jest wyjątkiem od ustalonej w punkcie 4 załącznika zasady, że podstawę wymiaru nagrody stanowi najniższe minimalne wynagrodzenie za pracę, przysługujące w roku nabycia prawa do nagrody.

Punkt 11 załącznika stanowi, że nagrodę wypłaca się w najbliższym terminie wypłaty wynagrodzenia u pracodawcy.

W myśl punktu 8 załącznika nagroda za 45 lat stażu pracy to 700% podstawy wymiaru.

Powód otrzymał nagrodę jubileuszową za 45 lat pracy w wysokości 12.950,00zł, wypłacona została 10.X.15r. Podstawą wyliczenia takiej kwoty była kwota 1.850,00zł. A to jest stawka zaszeregowania powoda z 2015r.

W listach płac powoda jego wynagrodzenie zasadnicze w 2015r. to kwota 3.285,00zł

Zdaniem Sądu Rejonowego żądanie wyrównania nagrody jubileuszowej jest zasadne.

Sąd I Instancji stwierdził, iż 20.VI.13r. został zawarty Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy w pozwanej spółce. Rozdział IV tego układu normuje zasady wynagradzania. Ustala w §12, że podstawą systemu wynagradzania jest Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowień, a w § 13, że wynagrodzenie za pracę pracownika ustala się na poziomie odpowiadającym rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu.

W sprawie kluczowe znaczenie ma treść §14 układu. W ust. 1 tego przepisu określono, że pracownikowi przysługuje miesięczne wynagrodzenie zasadnicze wynikające z jego grupy zaszeregowania i stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, odpowiadającej tej grupie oraz inne składniki wynagrodzenia określone w układzie. Ust.3 stanowi, że do wynagrodzenia zasadniczego wlicza się także dodatek za staż pracy (..) oraz premie regulaminowe. Dopiero po takim wyliczeniu, ustala się wysokość pozostałych składników wynagrodzenia określonych w układzie.

W ocenie Sądu Rejonowego pojęcie wynagrodzenia zasadniczego z zuzp musi być rozumiane jako wynagrodzenie określone w myśl regulacji całego §14 układu. W ust.1 §14 występują pojęcia miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, przez które należy rozumieć tylko grupę zaszerogowania. Jednak pracownik ma prawo do miesięcznego wynagrodzenia wynikającego ze stawki oraz innych składników określonych w układzie. Ust.3 §14 stanowi, że do wynagrodzenia zasadniczego wlicza się dodatek stażowy i premię. Dopiero ust.3 określa pojęcie wynagrodzenia zasadniczego, wynagrodzenia które stanowi podstawę wyliczania innych pochodnych składników wynagrodzenia. Ta norma §14 jako całość obowiązuje. I fakt, że w załączniku nr 9 w punkcie 3 dla ustalania podstawy wymiaru nagrody jubileuszowej powołuje się tylko §14 ust. 1 i 2 nie oznacza, że pojęcie wynagrodzenia zasadniczego obowiązujące dla całego zuzp może być różne w odniesieniu do różnych składników wynagrodzenia. Wręcz przeciwnie ust. 3 §14 jednoznacznie stanowi, że wynagrodzenie zasadnicze składające się ze stawki i doliczonego dodatku i premii stanowi podstawę wyliczeń innych składników wynagrodzenia.

Dlatego Sąd I Instancji przyjął, że wynagrodzeniem zasadniczym, które było podstawą wyliczenia nagrody jubileuszowej dla powoda było wynagrodzenie wynikające ze stawki wraz z dodatkiem stażowym i premią. A wobec powyższego nagroda winna być liczona od kwoty 3.285,00zł.

Tym samym powód otrzymał nagrodę jubileuszową w zaniżonej wysokości, ma więc prawo do wyrównania tej nagrody. Zasadne jest więc, w ocenie Sądu I instancji, żądanie kwoty 10.045,00zł .

Sąd Rejonowy wskazał, iż wypłata nagrody jubileuszowej powinna nastąpić w dacie wypłaty wynagrodzenia za miesiąc wrzesień 2015r. ,a więc 10.X.15r. I od tej daty przysługują odsetki od wyrównania nagrody jubileuszowej. Żądanie odsetek za okres od 22.IX.15r. jako niezasadne podlega oddaleniu.

Sąd Rejonowy wskazał, iż powód jako strona wygrywająca proces ma prawo do zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (art.98 i nast.kpc). Stawki opłat za czynności radcy prawnego reprezentującego powoda należało przyznać zgodnie z przepisami rozp.MS z 22.X.15r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj.Dz.U. 2018.poz.265).Zgodnie z §9 ust.1 pkt 2 rozp. Stawki w sprawach z zakresu prawa pracy o wynagrodzenie lub odszkodowanie wynoszą 75% stawki obliczonej na podstawie §2 od wartości wynagrodzenia. W §2 stawka przy wartości przedmiotu sporu od 10.000 do 50.000 wynosi 3.600 zł, Dlatego powód ma prawo do zwrotu kosztów zastępstwa w wysokości 2.700,00zł.

Sąd I Instancji wskazał, iż zasądzając z tego tytułu kwotę 1.800,00zł zastosował niewłaściwie stawkę z rozp.MS z 3.X.16r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. 2016.poz.1715 ze zm.).

Od powyższego wyroku apelację złożyła pozwana Spółka zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego w całości. Pozwana zarzuciła przedmiotowemu wyrokowi:

1. naruszenie przepisów postępowania :

a) 217 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez nie przeprowadzenie dowodu z zeznań zgłoszonych świadków, podczas gdy dowód ten dotyczył istotnych dla sprawy okoliczności, a sporne kwestie nie zostały jeszcze dostatecznie wyjaśnione;

b) art. 233 §1 k.p.c. polegające na dowolnej oraz sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenie dowodów zgromadzonych w sprawie, co spowodowało błędne ustalenia faktyczne w sprawie dotyczące zmiany warunków płacowych między stronami,

2. naruszenie prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie:

a) 65 k.c. w zw. z art. 300 k.p. przez jego błędne zastosowanie i nieuwzględnienie, że ze względu na okoliczności, w których złożone zostało oświadczenie o zawarciu porozumienia zmieniającego, zasad współżycia społecznego, ustalone

zwyczaję oraz ze względu na zgodny zamiar stron i cel umowy interpretacja treści porozumienia zmieniającego oraz o rozwiązaniu umowy o pracę wskazuje, że :

- prawo do nagrody jubileuszowej zostało zachowane z zamiarem jej obliczenia w wysokości od minimalnego wynagradzana pracownika;

- powód przy tym jednoznacznie wyraził zgodę na to, że od dnia wejścia w życie porozumienia zmieniającego wysokość nagrody jubileuszowej zostaje określona na podstawie wynagrodzenia sensu stricto (liczonego bez dodatków ze stażu pracy i premii regulaminowej i premii z innych tytułów)

- odchodząc z pracy w ramach (...) i otrzymując z tego tytułu określone świadczenia pieniężne pracownicy zrzekli się wszelkich pozostałych roszczeń wobec pracodawcy w związku e stosunkiem pracy i jego rozwiązaniem.

b) art. 9 k.p. w zw. z art. 65 k.c. w zw z art. 300 k.p. w zw. z przepisami zbiorowego prawa pracy tj. pkt 3 i 4 załącznika 9 przez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że powodowi należy się nagroda jubileuszowa w wysokości ilorazu wskaźnika procentowego i wynagrodzenia otrzymywanego w dniu zatrudnienia, podczas gdy zgodnie z zamiarem pracodawcy oraz związków zawodowych było ustalenie, iż podstawą wyliczenia odprawy emerytalnej miało być wynagrodzenie zasadnicze liczone na dzień 31 grudnia 2013 roku względnie liczone na dzień ustania stosunku pracy w innej niż przyjęta przez sąd wysokości.

W konkluzji apelacji powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa poprzez zasądzenie odszkodowania w kwocie 7.743,00 PLN wraz z należnymi odsetkami ustawowymi oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

Powód zażaleniem z dnia 21 stycznia 2019 roku zaskarżył zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Rejonowego rozstrzygnięcie o kosztach poprzez błędne zastosowanie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych i § 2 pkt 5 ww. rozporządzenia poprzez niewłaściwe ich zastosowanie polegające na zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.800,00 PLN w miejsce prawidłowej kwoty 2.700,00 PLN.

Sąd Okręgowy w postępowaniu apelacyjnym uzupełnił postępowanie i przeprowadził dowód z zeznań świadków L. N. (1), A. N. (1) i A. Ł. (1).

Dokonując oceny dowodów z zeznań powyższych świadków należy wskazać, iż istniały rozbieżności w zamiarze stron i interpretacji treści układu zbiorowego w zakresie ustalenia podstawy naliczenia nagrody jubileuszowej. L. N. (1) i A. N. (1) wskazywali, iż podstawą naliczeń miało być wynagrodzenie zasadnicze pracownika obowiązujące na dzień 31 grudnia 2013 roku tj. bez dodatku stażowego i premii regulaminowej. Z kolei A. Ł. (1) podnosił, iż w jego ocenie podstawą wyliczenia nagrody jubileuszowej miało być wynagrodzenie zasadnicze z doliczonymi dodatkiem stażowym i premią regulaminową.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej Spółki zasadna.

Analiza zarzutów podniesionych przez pozwanego wskazuje iż zasadnym był zarzut naruszenia prawa materialnego poprzez błędną interpretację § 14 ust. 1, 2 i 3 (...), co skutkowało zmianą zaskarżonego orzeczenia

W ocenie Sądu Okręgowego istotą sprawy był spór co do interpretacji prawa – ww. ust 3 załącznika nr 9 do (...) oraz § 14 (...), a nie co do faktów. Spór dotyczył zasady ustalenia podstawy wymiaru nagrody jubileuszowej.

Regulacja podstawy zawarta jest w złączniku nr 9 ust. 3 (...), zgodnie z która to normą podstawę wymiaru nagrody dla pracowników, pozostających w stosunku pracy ze Spółką przed wejściem w życie niniejszego układu, stanowi przez

okres 4 lat liczonych od dnia wejścia w życie niniejszego (...), wynagrodzenie zasadnicze ustalane zgodnie z § 14 ust. 1 i 2 układu.

Zgodnie z § 14 ust. 1 i 2 układu pracownikowi przysługuje za wykonaną pracę miesięczne wynagrodzenie zasadnicze, wynikające z jego grupy zaszeregowania i stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, odpowiadające tej grupie oraz inne składniki wynagrodzenia określone w (...). Zaszeregowanie pracownika do odpowiedniej grupy wynagrodzenia zasadniczego ustala się zgodnie z tabelą stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników, stanowiącej załącznik nr 1 do układu.

Zgodnie z § 14 ust. 3 układu do wynagrodzenia zasadniczego ustalanego zgodnie z ust. 1 i 2 wlicza się także dodatek za staż pracy oraz premie regulaminowe. Dopiero po takim wyliczeniu, ustala się wysokość pozostałych składników wynagrodzenia określonych w (...).

Biorąc pod uwagę spór co do interpretacji powyższych norm, także wśród osób zawierających układ – vide zeznania świadków L. N., A. N. i A. Ł. należało zastosować reguły wykładni prawa w szczególności wykładni gramatycznej i celowościowej.

W razie wątpliwości powstających przy wykładni sąd powinien dążyć do ustalenia, co strony miały na myśli i co zamierzały osiągnąć. Postanowienia układu podlegają bowiem sądowej wykładni przy zastosowaniu wszystkich jej reguł, a nie tylko wykładni językowej (wyrok SN z 26 stycznia 1999 r., I PKN 439/98, OSNAPiUS 2000/6, poz. 216).

W razie wątpliwości powstających przy wykładni sąd powinien dążyć do ustalenia, co strony miały na myśli i co zamierzały osiągnąć. Postanowienia układu podlegają bowiem sądowej wykładni przy zastosowaniu wszystkich jej reguł, a nie tylko wykładni językowej (wyrok SN z 26 stycznia 1999 r., I PKN 439/98, OSNAPiUS 2000/6, poz. 216).

Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy analiza treści ust. 3 załącznika do (...) oraz § 14 (...) wskazuje, iż § 14 ust. 3 (...) miał nie być stosowany przy obliczaniu podstawy naliczenia nagrody jubileuszowej dla pracowników. Podstawą wypłaty nagrody jubileuszowej stanowiło wynagrodzenie ustalone wyłącznie na podstawie § 14 ust. 1 i 2 układu. O powyższym świadczy przede wszystkim bezpośrednie odniesienie się w treści ust. 3 załącznika nr 9 do układu wyłącznie do § 14 ust. 1 i 2 z wyłączeniem § 14 ust. 3.

Także porównanie treści ustępu 1 oraz treści ustępu 3 § 14 (...) wskazuje na istnienie jednego pojęcia miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, czyli wynikającego z jego grupy zaszeregowania i stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, odpowiadające tej grupie oraz innych składniki wynagrodzenia określone w (...).

Ustęp 3 § 14 (...) wskazuje, iż do ustalenia pozostałych składników wynagrodzenia określonych w (...) układu do wynagrodzenia zasadniczego ustalanego zgodnie z ust. 1 i 2 wlicza się także dodatek za staż pracy oraz premie regulaminowe.

Bezspornym jest, iż nagroda jubileuszowa nie jest wynagrodzeniem, ani jego składnikiem, a odrębnym świadczeniem, którego wysokości jest uzależniona od wynagrodzenia, a więc nie jest pozostałym składnikiem wynagrodzenia, o którym mówi ust. 3 § 14 (...).

Dlatego też brak jest podstaw do interpretacji treści ust. 3 załącznika nr 9 (...), że odesłanie do § 14 obejmuje także ust. 3 tegoż paragrafu.

W ocenie Sądu także wykładnia celowościowa, odwołująca się do celu stworzenia konkretnej normy wskazuje na konieczność stosowania jedynie § 14 ust 1 i 2 (...). Celem powyższej regulacji było zapewnienie pracownikom w okresie przejściowym prawa do świadczenia przy zachowaniu poszanowania interesów finansowych pracodawcy. Po upływie czteroletniego okresu przejściowego podstawą naliczeń nagrody jubileuszowej miało być najniższe wynagrodzenie ogłoszone przez GUS. Zastosowanie ustępu 3 § 14 skutkowało by przyznaniem pracownikom prawa o wymiarze sprzecznym z celem zawarcia nowego (...) (...).

Biorąc pod uwagę powyższe wykładnia zastosowana przez Sąd I Instancji była błędna.

Dlatego też należało uznać, iż wypłata przez pozwaną Spółkę nagrody jubileuszowej w wysokości 12.950,00 PLN wyczerpało jego prawo do świadczenia w całości, a tym samym zgłoszone roszczenie o wyrównanie świadczenia za niezasadne.

Dlatego też Sąd II instancji zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo.

Sąd Okręgowy zgodnie z art. 102 k.p.c. biorąc pod uwagę istniejące rozbieżności w interpretacji dochodzonego roszczenia zwolnił powoda od obowiązku zwrotu na rzecz strony pozwanej kosztów zgodnie z art. 98 k.p.c. stronie pozwanej zwrot kosztów procesu za obie instancje.

Biorąc pod uwagę powyższe rozstrzygnięcie należało uznać zażalenie powoda za bezprzedmiotowe, a tym samym za podlegające oddaleniu.